

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apotheca Spiritualem Pharmacorum Contra Litem Contagiosam Aliosque Morbos

Wichmans, Augustin

Antverpiae, 1626

Decimo Octavo Kalend. Septemb.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9653

Decimo Octavo Kalend. Septemb.

15.
Augusti.Vide cap.
11. Apot.
Spir fol.
78.Assumptio Sanctissimæ Dei genitricis Virginis
Mariæ.

Celeberrima hæc est omnium festorum Sanctissimæ Deiparæ festiuitas, eò quòd Marianæ œconomix sit completorium & coronis; soletque vniuersalis Ecclesia hanc vnicam ieiunio præuenire. Hodie namque totius generis humani facta est apud Deum aduocatrix, ostendens sacra ybera quibus æterni regis lactauit vnigenitum. Ob singularem sui excellentiam, ab Hungaris vocari solet, *Dies Domina*. In antiquissimis Ecclesiæ nostræ Tüngerloensis Litanijs, *Ascensio*, appellatur, quæ vox licet communi vsu Christo propria virtute conscendenti cælos sit appropriata, (qui nihilominus Marci vltimo assumptus esse dicitur) non tamen prorsus aliena est à stilo quorundam veterum Patrum, immò ipsius Ecclesiæ, ei adaptantis illud Canticor. 7. *Quæ est ista quæ ascendit per desertum &c.* Sicut neque ille titulus quo in iisdem compellatur, *Mater innupta*.

Vide Est.
in 4. dist.
30.

Opinatur autem Joannes Eckius Mariam obdormientem seu è vita migrantem, non esse pingendam habitu morientis. Loquens enim de Collecta huius diei: *Veneranda nobis Domine huius diei festiuitas opem conferat sempiternam, in qua sancta Dei genitrix mortem subit temporalem; nec tamen mortis nexibus deprimi potuit, quæ &c.* Sic dicit: Collectam aiunt fecisse S. Gregorium; & secundum hanc sine dolore mortua est non igitur pingi illa debet habitu & facie egrotantis. Judocus verò Chichtouæus in lib. de Assumptione B. Mariæ, paulò vterius progreditur: sic enim habet cap. 6. Tam fuit à dolore carnis extranea, quàm à corruptione fuerat aliena. Credi derim eam non decubuisse lecto more agrotantium, & qui morbo pressi claudunt hanc vitam, (cum venia pictorum & sculptorum) cum neque infirmitate vexata credi potius debeat, neque debilitate prostrata, sed flexis reuerenter genibus & sublatis in cælum manibus, inter orandum acceptissimum Deo Spiritum commendasse, quemadmodum Paulum primum Eremitam obijisse tradit Hieronymus. ita ille. Et certe memini me vidisse
Bruxellis

Bruxellis in summo altari Monasterij S. Benedicti Anglicanarum virginum, Assumptionem sanctissimæ Deiparæ tali schemate nuper depictâ. Verùm non est ideò tam facile cõmunis altera pictura reicienda, quæ antiquæ & probatæ consuetudini hæctenus innititur.

S. Antoninus verò part. 3. reprehendit picturam illam qua in extremo iudicio appingunt B. Mariam & S. Joannem Bapt. orantes, Tit. 8. c. 4. ed quòd Origenicum dogma de saluatione damnatorum videatur §. 11. sapere, ac directè illi repugnare quod ex Hieron. citat Gratianus: In præseti seculo scimus orationibus inuicēnos posse iuari: cùm autē ante tribunal Christi venerimus, nec Iob, nec Daniel, nec Noe rogare posse pro quoquam. Verum vsitatam in plurimis Ecclesijs picturam, diuersis responsionibus saluat Ioan. Molan. nempe, eam sic esse intelligendam, quod Maria & Baptista ac reliqui sancti tunc gratias acturi sint Christo pro aduentu regni eius, & pro alijs innumeris acceptis beneficijs. Item, quod tunc sancti rogabunt pro quibusdam, vt det illis Dominus inuenire misericordiam in illa die & hora extrema: non autem quasi damnati saluandi essent. Rursus pictura hæc significare potest, quod neque Maria neque Ioannes orans pro damnatis exaudietur. Ac postremò homines etiam tam perfectos tremere iustitiam iudicis. Adderem ego (si quid tanti viri ob soluta doctrinæ addi posset) quod sæpè de historia illa in Choro nostro desculpta cogitauim, eam representare, duas illas excellentissimas personas, S. Virginem Mariam & Præcursores Domini (quo sanctior inter natos mulierum non extitit) in personam omnium sanctorum pro nobis nunc apud eum intercedere, qui iudicaturus est viuos & mortuos.

E 3 Decimo-